tek kişilik dev dergi

MET ÜST

SAYI: 13 / AĞUSTOS 2019

HALİT KIVANÇ

Bir; insan evinde eşiyle mutluysa hayatını büyük ölçüde mutlu geçirir. Beni yaşatan karımdır. İki; iş hayatında çok iyi bilmediğim şeyleri yapmamaya çalışmışımdır. Üçüncüsü de; her şey parayla çözülmez. Eğer insanın kalbini kazanmışsan o insanın büyüklüğünce sen de mutlu olmuşsundur. Ben dargın olmayı hiç sevmem.

Hâkim oldum. Ama ilk tayinimde şaşırdım kaldım. Tayin edildiğim yeri bulamadım haritada! Doğu'da bir köy, ilçe yapılmış, tayin edilen ilk memur da benim. İstanbul'dan uçakla Diyarbakır, sonra trenle Beşiri, oradan 18 saat katır sırtında Hazo kazası. Orada pek çok meseleyi çözdüm. Üç ay sonra ayrılırken, onlar da ağladılar ben de ağladım. 50 yıl sonra gittim tekrar o kazaya. Dükkanların duvarlarında fotoğraflarım vardı. Çok duygulandım.

İnsanoğlu o kadar unutkan ki... Kimleri kimleri unutmuyorlar, beni nasıl hatırlayacaklar! Ama şunu söyleyebilirim; hiçbir konuda fanatik değilim. Kimseyi tercihleri için sorgulamam. Bir de her şeyden evvel Atatürkçü'yüm. Cumhuriyet benden iki yaş büyük. Ondan sonra bütün cumhurbaşkanları ile tanıştım.

Ben çok erken konuşmuşum. Bütün mahalleli bu işe şaşırıyor, "Bu yaşta çocuk konuşur mu?" diyorlar. Sonra ben bir susuyorum, tek kelime çıkmıyor ağzımdan. Ailem beni Eyüp Sultan'a götürüyor yeniden konuşmaya başlayayım diye... Dualar falan... Derken bir komşu elinde kafesle geliyor. Kanaryanın su kabını çıkarıp benim ağzıma döküyor. Ertesi gün konuşmaya başlıyorum ve gördüğünüz gibi hâlâ devam ediyorum. İzmir Fuarı'nda bu olayı anlattım. Sonra bir baktım 50-60 aile, kucaklarında çocuk, "Halit Kıvanç çocukları konuşturuyor diye geldik" diyorlar.

CAN YÜCEL

Yaşamayı yaşamak
istiyorum demiştim
Neylersin ki
bu damda bu dem
Ayaklarımla
uyaklarımda zincir,
Böyle topal koşmalarla
geçiyor günlerim.

Çizim: Bahadır Baruter

Çizim: Emrah Ablak

Oysa
- methetmek gibi
olmasın kendimi ama -
Yaşamım benim
en güzel şiirim.

ABİ BAK SENİN PORTRENİ ÇİZDİM, NASIL OLMUŞ?

EFENDİM ABİ?

EHE, PEKİ ABİ!

BAŞKA TÜRLÜ BİR ŞEY BENİM İSTEDİĞİM...

O NASIL DUDAK LAN ÖYLE İT! GİT BİR DAHA ÇİZ!

Çizim: Umut Sarıkaya

MARILYN MONROE

Akıllı bir kadın sınırlarını bilir. Daha akıllı bir kadınsa sınırlarının olmadığını.

Kariyer çok harika bir şey, ancak soğuk bir gecede ona sarılıp yatamazsınız.

Hakkınızda hiçbir şey bilmeden size tapıyorlarsa aynı nedenle sizden nefret de edebilirler.

Bir kadına doğru ayakkabıları verirseniz dünyayı bile fethedebilir.

Her kızın karşılarına çıkan adamdan tek istediği, her erkeğin aynı olmadığını kanıtlamaları.

Saçma olması, sıkıcı olmasından çok daha iyidir.

En kötü halimle baş edemiyorsan en iyi halimi hak etmiyorsun demektir.

ağlamak

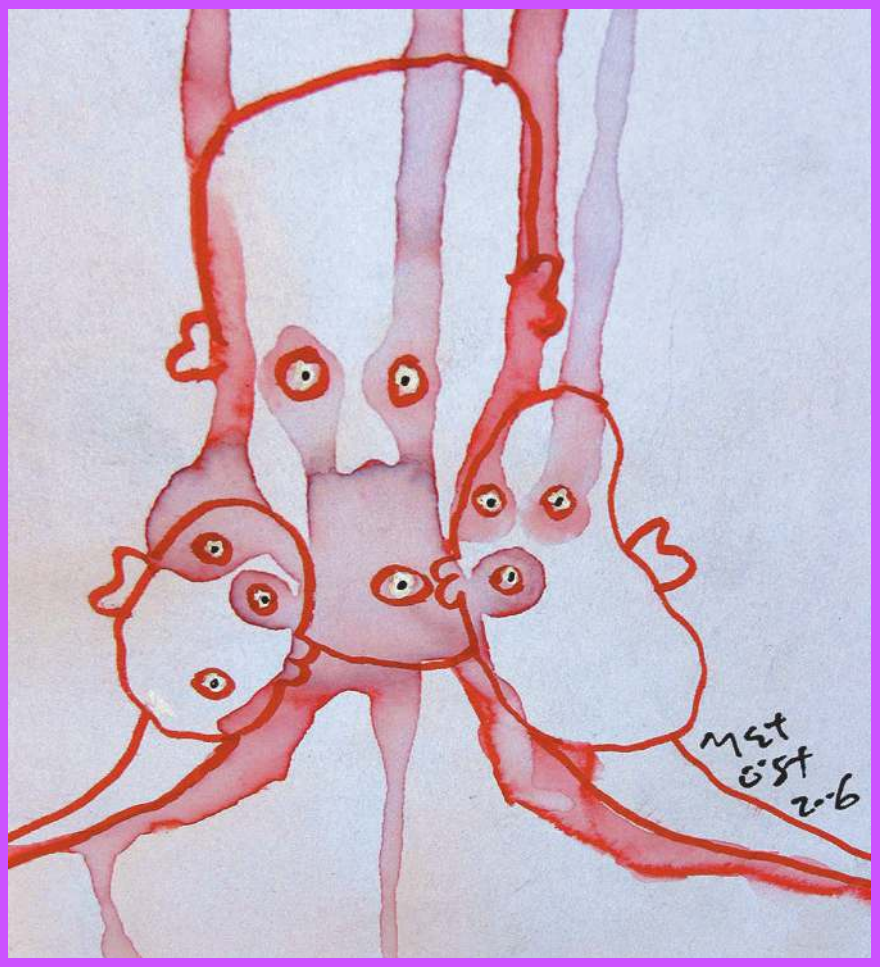

insanlar
konuşa konuşa
ağlaşırlar!

ağlamak
altını çiziyor bazı şeylerin
gülmek ise üstünü!

ağlıyorum o halde darım!

her insan eninde sonunda
bir damla gözyaşına dönüşür!

kıldan tüyden bir
antoloji
bıyıklıyken

küçük iskender

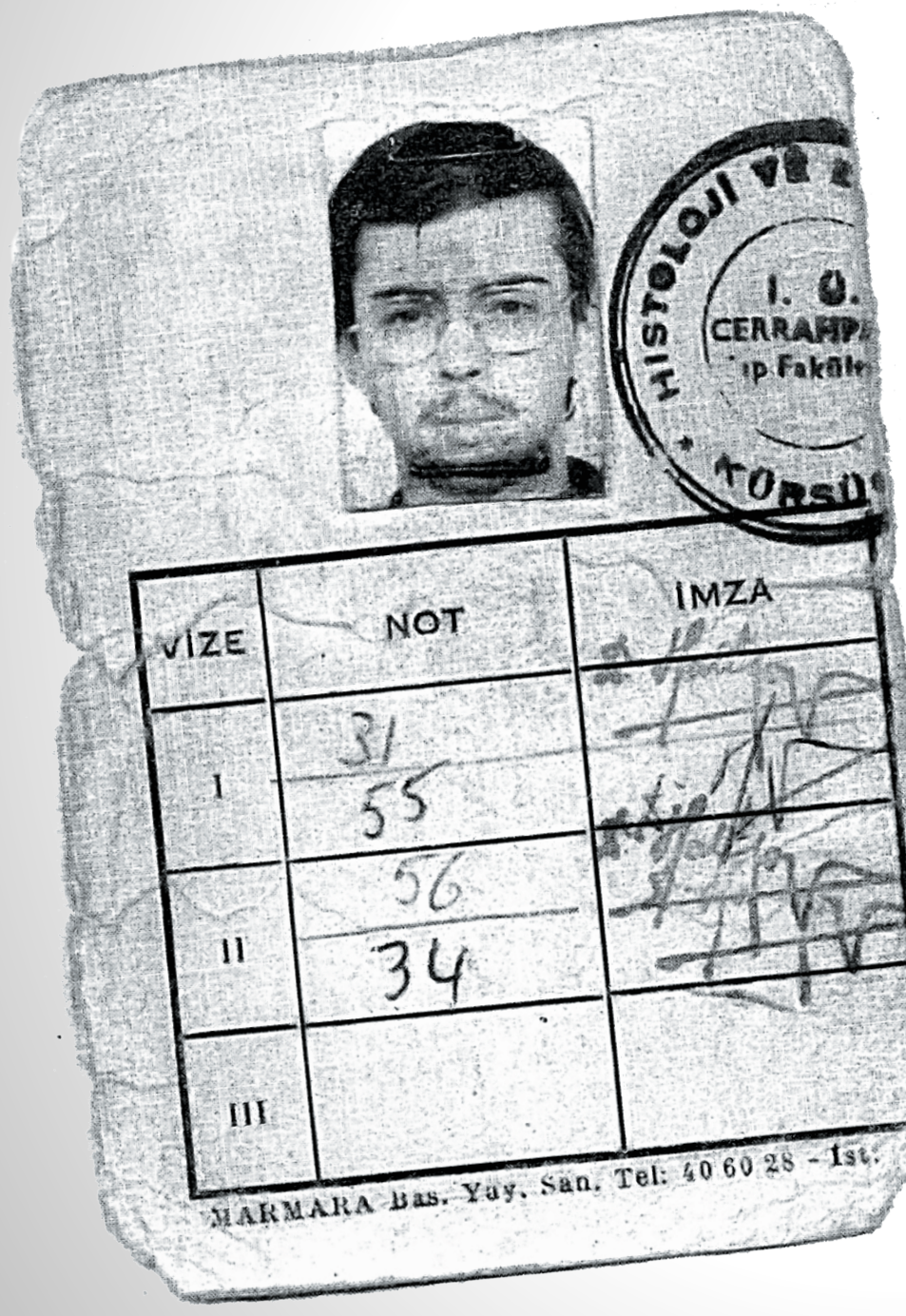

Meraktan ya da kıl'lanmaktan olsa gerek, yaklaşık on yedi yaşlarında bıraktım ilk kez bıyığı. Belki aileden ve çevreden gelen politik abi'lik özentisiydi başta. Zaten hep başta kaldı. En fazla bir ay taşıdım bıyığı. Baktım ki Müslüman militanlarınki gibi çıkıyor, kestim; kestirip attım! Kıllanmaktan önce akıllanmak gerektiğini kavramam uzun sürmedi açıkçası. Sanırım, artık bir tek 'canım çok sıkkın olduğu zamanlarda' tıraş olmuyorum. Bu bir tür simgeye dönüştü. Bıyıklı sakallı görenler anlıyorlar ki, İskender'in keyfi yok!

Bıyığın bir kültür göstergesi olarak lanse edilmesi hiç iç açıcı değil! Birinin ayna karşısına geçip yüzüne yakışacak bir bıyık türü bulmaya çalışması da ayrıca çok komik ve eğlenceli! Sokakta gördükleri afişlere kadın-erkek ayırmadan bıyık yapan bir milletin bıyık kompleksi sanırım sosyologları çoktan harekete geçirmiş olmalıydı. Kendi bıyığımı niye kestiğimi bilmiyorum. Zaten en fazla yirmi gün durdu. Benim bıyığımın halka ne gibi bir faydası olabilir ki? Bir daha bıyık bırakmayacağım. Neden mi? Simgeci takılmak, şekil yapmak ve bunlarla yetinmek beni aşıyor.

CHARLES BAUDELAIRE

Her nerede değilsem, orada mutlu olacakmışım gibi gelir.

En korkunç acılar sessiz acılardır.

Tanrı sevdiklerini yararsız okumalardan korusun!

Aşkın en kötü yanı, ortak gerektiren bir suç olması.

Nerdeyse tüm mutsuzluklarımız odamızda kalmayı bilememiş olmamızdan geliyor başımıza.

kültür farkı

ERCAN KESAL

AHMET ERHAN

501 no'lu oda. Bizim hastanenin en şık odası. Torpilli yani. Çoğunlukla benim ve hekim arkadaşlarımın yakınlarının konuk edildiği oda.

501 no'lu oda. Babam'ın, Metin Erksan'ın, Tuncer Necmioğlu'nun, kader birliği yaptığım doktor arkadaşım Aydın'ın ve en son olarak da Erhan'ın yattığı oda. Ahmet Erhan'ın yani...

Resim aynı. Acilin önünde yaptığım mutat cenaze konuşması ve oradan cenaze aracıyla gönderilen yolcularımız.

Kendime soruyorum artık, ben bu hastaneyi dostlarımla, sevdiklerimle, yakınlarımla, son günlerinde, temiz ve soğuk çarşafların arkasından hüzünlü bakışmalar ve sessiz ağıtlar yaşayayım diye mi kurdum? Ne büyük bahtsızlık ve ne çaresiz bir hayal kırıklığı...

Erken sabah ziyaretlerimin birinde, 501 numarada üç kadın, Erhan'ın günlük rutin vücut temizliğini yapıyordu. Biri, cefakâr ve sevgili eşi Hacer, diğerleri hemşire ve temizlik görevlisi. Bir süredir yatağa bağımlı olan Erhan, sessizce ve tepkisizce, yapılanları izleyerek yatağında yatıyordu. Kapıda biraz durdum ve bekledim. Sonra fark etti beni ve bakıştık bir süre *"Ah kardeşim!"* dedim içimden. *"Yan yana yürüdüğümüz, sarhoş olup ağladığımız, kucaklaşıp coştuğumuz, uykulu, uykusuz, hiç bitmeyecek zannettiğimiz, gençliğimiz, gecelerimiz..."*

Bir hinlik geldi aklıma: *"Tamam, birader"* dedim. *"Evet, böyle bir hayalimizi hatırlıyorum. Etrafımızda kadınlar olacaktı. Onlar fır döneceklerdi. Biz yan gelip yatmışız. Keyif keka. Ama sanki bu değildi"* dedim, sırıtarak. İnce, kararmış dudaklarını güçsüzce açıp, gülümsedi.

Birkaç gün sonra da kaybettik...

Ahmet Erhan, sisin içinde kaybolmuş bir fener gibi, dünya derdinin içinde kaybolmuş birisiydi. Öylesine kaybolmuştu ki, artık cüssesini de seçemez hale gelmiştik.

Erhan yerini, yazdığı şiirlerle belli ediyordu ama! Kısacık ömür denizinde bir deniz feneri gibi ses verdi hep. Kaybolmuş, yitip gitmiş vücuduna, ancak çıkardığı iniltilerden, yani şiirlerinden ulaşabilirdiniz. Dünyanın en içten, en yakıcı, en sade ve pürüzsüz şiirleriydi bunlar. Bulduğunuzda kaybolan ve yeniden, bir başka karanlığın ya da sisin içinden, yeni iniltiler çıkaran bir deniz feneriydi Erhan.

Steinbeck'in '*Bitmeyen Kavgası*'nda, roman kahramanı, ölen yoldaşını, toplanan kalabalığın önünde şu cümleyle uğurlar ve bu kitabın son cümlesidir: *"O, kendisi için hiçbir şey istemedi yoldaşlar, hiçbir şey istemedi!"*

Ahmet Erhan, bu dünyada, kendisi için hiçbir şey istemeden yaşadı ve öldü. Ben şahidim.

CANIM
HİÇ KİMSEYE
‘CANIM’ DEMEK
İSTEMİYOR

İÇİM
DIŞIMA
SIĞMIYOR

25 YAŞINDAN SONRA
HAYAT SIRF TEKRAR

BEN HEP SIRAMI
BEKLEDİM,
SANKİ BİR SIRA
VARMIŞ GİBİ
HAYATTA

VEDAT TÜRKALİ

Yenildiğini
bilmeyen kişiyi
yenemezsin.

Dün erkendi,
yarın geç!

Yanlış yapmış
bile olsak
sonunda doğruyu
bulmamıza yaramışsa
niye üzülelim?

Hiçbir zaman
tam karanlık
değildir gece.

Tek bir günün
sırası gelsin diye
yaşam boyu
bekliyoruz.

Sevmenin
ne olduğunu
bilerek
seviyorum
seni.

BERTOLT BRECHT

Akıllı insan
olacağınıza,
öyle bir yere
götürün ki dünyayı,
akılsızlık
zararlı olsun!

İyilik
neye yarar,
Öldürülürse iyiler
çarçabuk,
ya da iyilik görenler?
Özgürlük neye yarar,
yaşarsa bir arada
özgürlerle
tutsaklar?

Sen
kazandın
ama
ben
haklıydım.

HERMANN HESSE

Herkesin ruhu kendinindir. Kimse ruhunu bir başka ruhla karıştıramaz.

Henüz insan aşamasına ulaşmış değiliz, yalnızca insanlığa giden yolun üzerindeyiz.

Bilgi bir başkasına aktarılabilir; bilgelikse hayır.

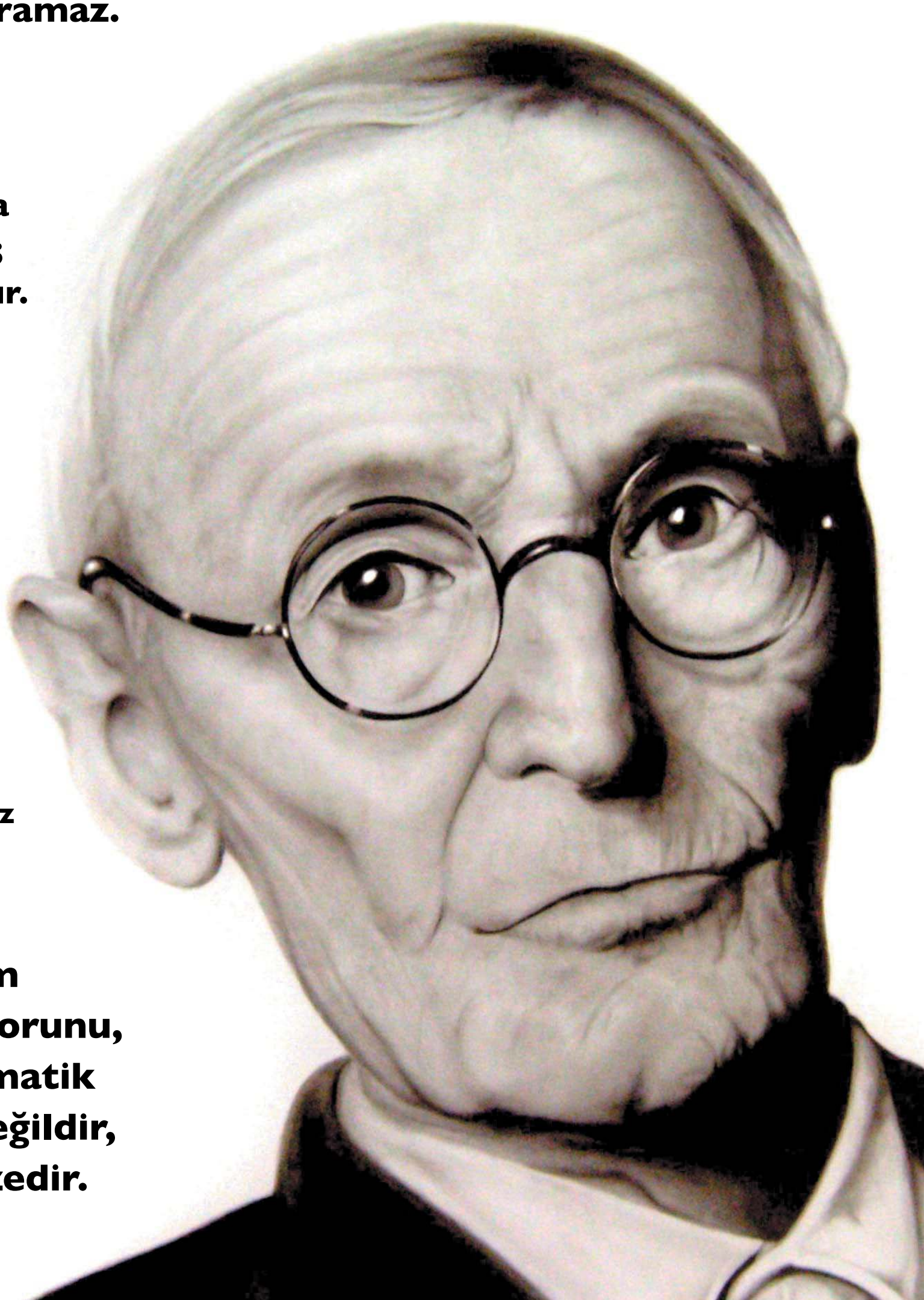

İnsan neleri yutup sineye çekebiliyor, şaşılacak şey!

Kişiliğiniz, içine kapatıldığınız bir hapisanedir.

Yaşam bir hesap sorunu, bir matematik formülü değildir, bir mucizedir.

zenginler seks yapıyormuş ama

inan o bizim aşna fişna'nın yerini tutamaz

HONORE DE BALZAC

Hayat olduğu haliyle budur: büyük iddialar, küçük gerçeklikler.

Acılar sonsuz oluyor, sevinçlerin ise bir sınırı var.

İlham dehaya sunulmuş bir fırsattır... Ondan önce emek gelir. Çalışmak, hayatın olduğu gibi, sanatın da kuralıdır.

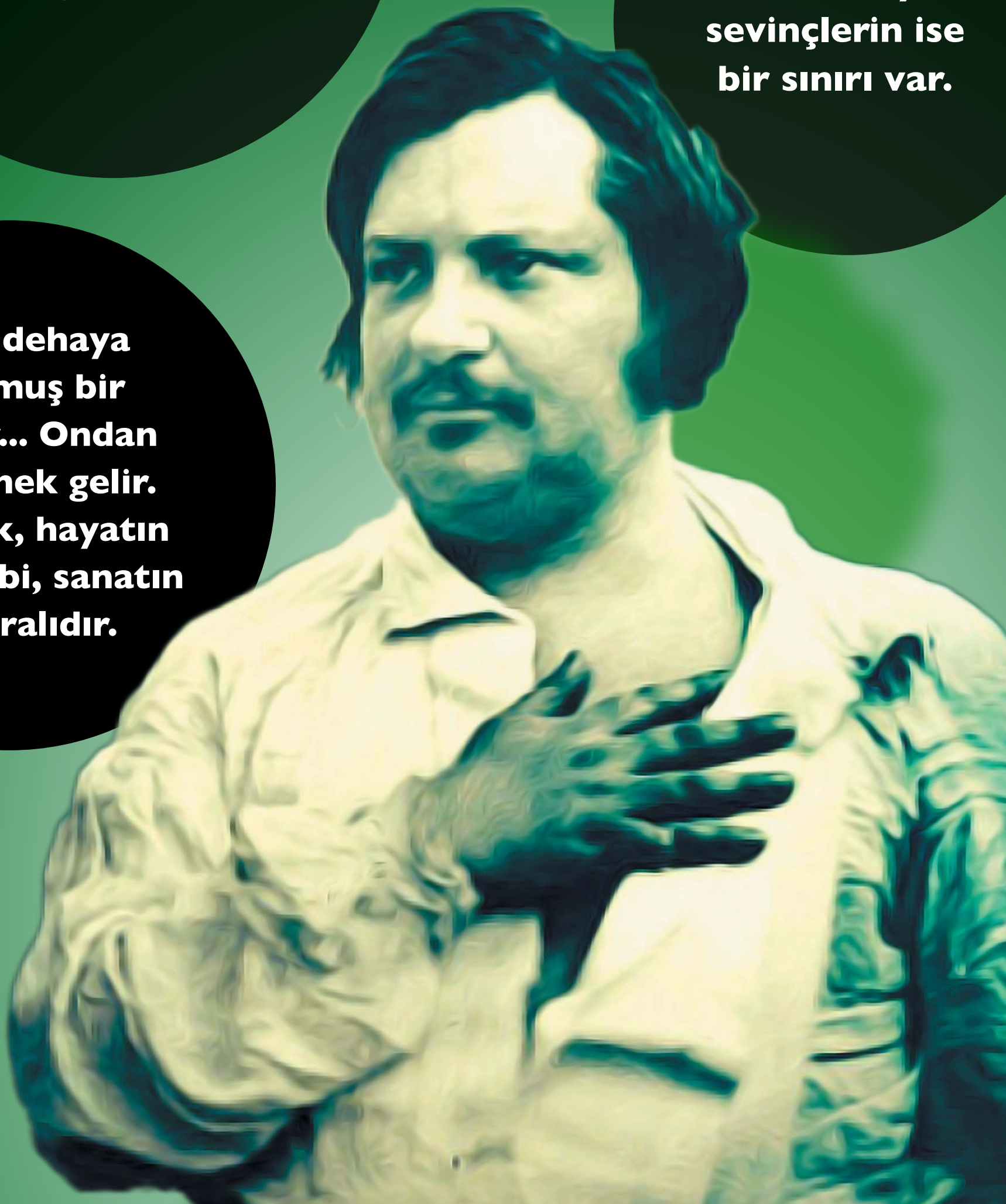

Hayatınızın aşkını bulduysanız, tutun onu ve bir daha asla bırakmayın.

Ben insanların kalbindeki kraliçe olmak istiyorum, bir ülkenin kraliçesi değil.

Hayatı asla kitabına göre yaşamıyorum. Beni kalbim yönlendiriyor, aklım değil.

HİÇ OLMAZSA SELAM VERİN BARİ YA!!

DİLENCİLER

sen büyük patron, milyarder, para babası, fabrikalar sahibi saim bey.. sen mi büyüksün, hayır ben büyüğüm, ben, yaşar usta.. ALLAH RIZASI İÇİN BİR EKMEK..
tarzına şaşırdım

ROBIN WILLIAMS

Tanrı erkeğe
bir penis
bir de beyin
vermiştir ama
ikisine aynı anda
yetecek kadar kan
vermemiştir.

Dünyayı
kadınlar yönetse
savaşlar olmazdı.
Sadece 28 günde bir
hararetli tartışmalar
yaşardık.

Siyasetçiler
bebek bezi gibidir.
Malum sebeplerden
dolayı sık sık
değiştirilmelidir.

Ölüm
doğanın size
“masanız hazır”
demesidir.

FÜREYA KORAL

İstiyorum ki yaptığım çini tabakta en fakir ev yemek yesin. Benim çinilerim herkesin olsun. Yaptığım masa her evde bulunsun. Bir ocak yapmalıyım çiniden. Güzel bir merdiven başı. Kahve fincanlarım olsun bütün kahvelerde. Zengin fakir, iyi kötü bütün evlerde. Genç, ihtiyar bütün ellerde. Sanatı müzelerde hapsetmek yok. O sanat ölü sanattır. Çağımıza yakışmaz.

İLHAN BERK

ÜÇ KEZ SENİ SEVİYORUM DİYE UYANDIM

Üç kez seni seviyorum diye uyandım
Tuttum sonra çiçeklerin suyunu değiştirdim
Bir bulut almış başını gidiyordu görüyordum

Sabahın bir yerinden düşmüş gibiydi yüzün

Sokağı balkonları yarım kalmış bir şiiri teptim
Sıkıldım yemekler yaptım kendime otlar kuruttum
Taflanım! diyordu bir ses duyuyordum

Cumhuriyetin ilk günleri gibiydi yüzün

Kalktım sonra bir aşağı bir yukarı dolaştım
Şiirler okudum şiirlerdeki yaşa geldim
Karanfil sakız kokan soluğunu üstümde duydum

Eskitiyorum eskitiyorum kalıyor ne kadar güzel olduğun

TURGUT UYAR'la on sekiz yıl hemen her gün şiir ve edebiyat konuşan biri olarak şunu söylemek isterim: o uzun süren susma dönemlerinden korkmayan, hele şiirin ayağa düştüğü dönemlerde susmayı, köşesine çekilip yeni bir şiirin nasıl yaratılması gerektiğini düşünen, okurunca verimli sayılmamayı bile önemsemeyen bir şiir yazıcısıdır. Daha da önemlisi şiirimizde eşine çok az rastlanan şakacı bilgelerdendir. Ama bence en önemlisi, cinsellikle aşkı birbirinden hiç ayırmamasıdır baştan beri.

Yazdığı alışılmadık aşk şiirlerinde 'erkekliğini' cinsel coşkusunu gizlemez yine de, 'erkek bir sesle' yazılmayı ve okunmayı yadsır şiiri. Usul ve atak, hüzünlü ve savaşkandır.

Bir dostu: "ölümünü düpedüz görmüş bir Japon mühendisi gibi bilgiç ve bağışlayıcı/üzgün ve tenhadır. Onu hep hırçın olmayan, gevşek olmayan kül yutmayan, ne yapmak istediğini çok iyi bilen ve çok iyi yapan, sessiz/hoşgörüsüz, sevecen/hoşgörülü, ciddi ve güzel, engin bir insan olarak düşüneceğim" diyor.

Ben de.

BİR ABDÜLKADİRCİK BULUTÇUK VARMIŞ

cemal süreya
onun için:
'kasabalı lorca',
hilmi yavuz ise:
'anamurlu aisopos'
demişti

ve fekat
kahpe felek
çarkını iki kere
döndürürmüş

abdülkadir bulut
şiiri kadar
ölüm biçimiyle de
hafızalara kazınır

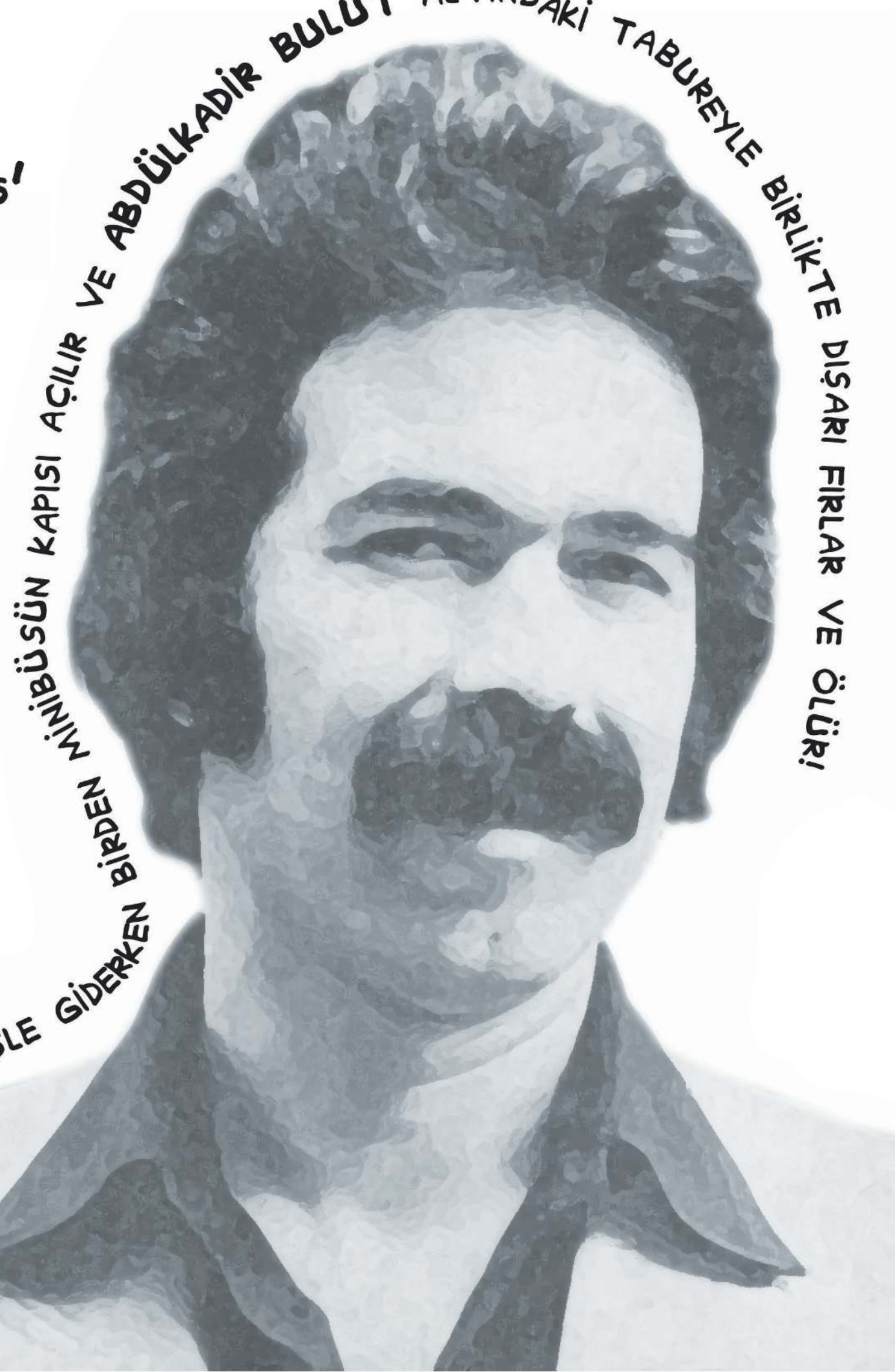

MET ÜST / AĞUSTOS 2019 / AYLIK DİJİTAL DERGİ
Sayı: 13 **İmtiyaz Sahibi ve Yayıncı:** MET ÜST **Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: met**in **üst**ündağ **Adres:** Halaskargazi Mah. Zafer Sok. Pelin Apt. 36/10 Şişli - İstanbul

Yayımlanan tüm yazı, çizim, espri ve karakterlerin hakları saklıdır. Yayınevi, yazar ve çizerin izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.